

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

O zavarovanji delavcev proti nezgodam.

(Konec.)

Podjetnik dela, katero je zavarovati, zavezan je, nemudoma ukreniti vse potrebno, da se postrežejo in ozdravijo delavci ali poslovalci, kateri njemu služijo, a so se pri delu ponesrečili. Za stroške izza nezgode pa do preteklih štirih tednov ima zaleži podjetnik tedaj, če za to ni pravi čas občina ali pa kaka bolna zaloga poskrbela, in če je poškodovani ubožec. Kadar bi pa kdo drug, brez ozira na določbe tega zakona, imel poplačati te stroške, tedaj ostane podjetniku pravica, iskati pri njemu povračilo. O tacihih pravicah podjetnikov do povračila je prav tako soditi, kakor je to predpisano gledé pravic občin do povračila v zakonu od 3. dne decembra 1863. (Drž. zak. št. 105).

Ako iz delavske nezgode sledi smrt, tako odškodnina razun tistega, kar po §-u 7 unesrečenemu gre za dobo pred dnevom smrti, obseza tudi še:

- a) pogrebne stroške, ki jih je nastaviti po krajevem običaji, ki pa največ smejo znašati 25 gld.;
- b) prihodnino, ki se jo ima dajati za unesrečenim mrtvim ostalim od dneva smrti nadalje; Ta prihodnina se ravna po določbah §-a 7, v razstavkah 2 do 6 te, in sicer znaša
 - a) za udovo ubitega, dokler živi ali se zopet ne omoži, dvajset procentov;
 - b) za udovca, če je za zaslužek nesposoben in dokler to traja, dvajset procentov;
 - c) za vsacega ostalega zakonskega ali nezakonskega otroka, dokler ni petnajsto leto izpolnil, deset procentov; in če je otrok izgubil očeta in mater, ima prihodnine petnajst procentov letnega delavskega zaslužka;
 - d) za sorodnike vzhodne vrste, ostale za umršim, če jih je samo le-ta živil, do njih smrti ali dokler ne prestanejo biti potrebni, dvajset procentov letnega delavskega zaslužka.

Ako se udova znova omoži, tedaj se je oddeli s trikrat tolikšnim zneskom, kolikor je imela

letne prihodnine. Pri udovci, ki se je zopet oženil, se pa zastran prihodnine na to ne gleda.

Zavarovati se je v smislu tega zakona pri zavarovalnicah, ki se imajo osnuti v to posebno svrhu. Praviloma naj se tako zavarovalnico ustanovi za okraje vsakateri trgovinske in obrtne zbornice. Članovi tem zavarovalnim zavodom so podjetniki del, katera je zavarovati treba in se vrše v okraji zavoda, nadalje pa tudi delavci in poslovalci.

Posle o zavarovalnicah je voditi zbornu ustrajnemu načelnistvu; tretjino mož v to načelnistvo volijo podjetniki, drugo tretjino zavarovani (delavci in poslovalci), tretjo tretjino, to je zaupne može imenoje minister za notranje zadeve.

Zavarovalnice so postavljene na načelo vzajemnosti, a zavaruje se s plačevanjem trdne premije. Cenovnik premijam določi za prvo leto vlada, za naslednja leta pa načelnistvo zavarovalnice, a država ga mora odobriti. Določevati cenovnik, v to bodo naredbinim potom vsa vršila, ki so se dolžna zavarovati, razdeljena na podlagi nezgodne statistike v nevarnostne razrede, in sicer kakor se bode nevarnost za nezgode poprek pokazala v posamičnih proizvodstvih.

Poprečna nevarnost za najnevarniša podjetja se bode zaznamovala = 100, in z le-to primerjati bode poprečno nevarnost pri družih delih ter izraziti jo v procentih. Vsak nevarnostni razred pa ima obsežati več procentnih členov. Tako na primer bi najvišji nevarnostni razred obsežal procentne člene od 95 do 100; ako bi katero delo zbog svoje poprečne nevarnosti spadalo v ta najvišji nevarnostni razred, moglo bi torej priti v nevarnostno število 95 ali 97 itd. Zavarovalnica bode podjetje uredila v viši ali nižji procent nevarnostnega razreda, čim manj, oziroma čim več naprav v prevrambo nezgod rečeno podjetje ima. To bode vspodbujalo podjetnike, kolikor moči s primernimi napravami preprečiti in prevbraniti nezgode. Za vsaki nevarnostni procent je namreč v cenovniku določena premija, a to na jeden goldinar delavskega zaslužka. Podjetje bode moralo kot zavarovalnico na leto plačati določeno si premijo, to-

likokrat pomnoženo, kolikor goldinarjev so njega delavci v tem letu zaslužili. V cenovniku določeno zavarovalnino plača podjetnik in sicer

- a) vsi za zavarovane, katere si poprek na dan manj kot 1 gl. zaslužijo, tako tudi za učence, voluntérje, praktikante in druge take osebe;
- b) 75% zavarovalnine za tiste, ki si prislužijo več kot 1 gold. na dan; tukaj torej odpade 25% na zavarovane.

S tem bi bile podane najpoglavitejšie točke iz avstrijskega našega načrta za zavarovanje delavcev proti nezgodam. Strokovnjaki in časopisi naši oglasili so mnogo svojih mislij in dvojbe gledé te vladne predloge, zlasti primerjanje z nemškimi, jako izpremenljivimi načrti o tej stvari, nagiba jih sedaj na to stran, sedaj na ono. Vender pa se je skoraj splošno pripoznalo, da more tudi po tem potu, kakor ga kaže naša vlada, dozoreti blagovito to socialno delo. Upati je tedaj, da državni naš zbor označajenej vladnej predlogi posebnih zavir stavlil ne bode, izimši tiste državne poslance, ki bodo stvar samo za tega delj pobijali, ker je prišla iz naročaja sedanje avstrijske vlade. —o.—

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 8. marca.

Češki klub je izročil kardinalu Schwarzenbergu, ko je ta prišel na Dunaj k glasovanju o izjemnih naredbah, memorandum zaradi ustanovitve češke bogoslovne fakultete v Pragi. Ta spomenica, katero so podpisali Rieger, Schrom in grof Richard Clam-Martinic, poudarja potrebo češke bogoslovne fakultete v Pragi, da bodo mogli češki bogoslovci izobraziti se v maternem jeziku in da bode češko vseučilišče popolno, kakor je nemško, ter se obrača na kardinala, da on izreče o tem svoje mnenje.

Zaradi štirimilijonnega posojila začelo se je mesto Zagreb zopet pogajati s Pariškim konzorcijem kapitalistov, katero zastopa Josip Horner.

Danes bode v ogerskej zbornici poslancev Ignacij Helfy interpeloval vladu o vnanjem položaji zlasti o uplivu nemško-ruskega prijateljstva ne srednjeevropsko zvezo.

LISTEK.

Časnikarstvo in naši časniki.

(Odgovor g. prof. Šukljeju.)

(Dalje.)

Sedaj prestopimo k glavnemu delu Šukljeve kritike (dopisi v „Edinosti“ št. 14, 15, 16 in 17), kateremu so prejšnji trije dopisi bili nekak uvod. Res lepo razmerje! Oglejmo si najprej napis njegovej kritiki: „Literarna tatvina in podlistek „Sl. Naroda“ o časnikarstvu in naših časnikih“. Po teh besedah lahko vsak sodi, kak duh veje v teh Šukljevih dopisih. Kar si je le mogel zabavljivega izmisliti, navalil je na podlistkarja in to vse zato, ker je podlistkar pri nekaterih točkah posamezne stavke ali odstavke povzel po besedah iz Wuttke. Povzel sem pa to po besedah, ker se mi je dozdevalo, da Wuttke mej vsemi najjasnejše razklada začetek in razvitek dotičnih predmetov. Ta učeni Šuklje neprestano jaha svoje zgodovinsko kljuse iz francoske revolucije, ter misli, da bi bil moral po zgodovinarski navadi pri vsakem stavku in odstavku pristaviti porabljeni vir, ali da bi bil moral dotične knjige na čelu vsem podlistkom naznaniti. Že prej

smo (upam) dovoljno dokazali, da podlistki v časopisih neso zgodovinske razprave, da že po svojem bistvu nemojo nič opraviti z zgodovinsko znanostjo. Da bi bil razsredenima učenjakoma in dopisnikom „Edinosti“ v Trstu pokazal pot do nagromadenega gradiva o časnikarstvu (o tujem, ne o slovenskem), napisal sem bil konci zadnjega podlistka vse knjige ki so mi dajale več ali menj gradiva. Ker sta se pa ta dva učenjaka toliko intila (mejebojno zavarovanje kravic in telic!) rekel sem uredniku, da naj z izročeno mu kratko opazko pri prvej priliki prijavim rečene knjige in spise. In res je „Slovenski Narod“ od 19. januarja (št. 16) prijaval sledeče: „Da se učenjaki v ljubeznjivi „Edinosti“ ne bodo po nepotrebnem belili glav, naznanjam že tukaj — mesto konci zadnjega podlistka — vire, iz katerih sem povzel zgodovinske podatke o začetku in razvitku kamnotiskanih dopisovalnic, novinarskega urada in raznih podjetij za dalekopisne poslanice; ti so: Knight Hunt: The fourth estate or contributions to the history of newspapers and of the liberty of the press; 2 zvezka. London 1850.

E. Hatin: Histoire du journal en France. Paris 1853 (to najstaršo in najslabšo Hatinovo knjigo je tudi

naš kritik Šuklje zajahal, drugih dveh ne pozna); dosta imenitnejše pa je sledeče delo: E. Hatin: Histoire politique et littéraire de la presse en France; 4 zvezke, Paris 1854—1861; potem pa Bibliographie historique — — — (Paris 1866), od istega pisatelja.

Dr. A. Wiesner: Denkwürdigkeiten der oesterr. Censur — — — 1847.

H. Wuttke: Die deutschen Zeitschriften — — 1875.

F. Giehne: Zwei Jahre oesterr. Politik in

Lienbacher: Oesterreichs Pressgesetz und Erläuterung des oesterr. Pressgesetzes.

Potem naštevam celo vrsto člankov (14) v „Neue Freie Presse“, ki je v njih obravnavala dunajsko Skandal und Revolverpresse. Na zadnje še očitno pristavim: Ta učeni aparat pa podlistku nikakor ni primeren. — — —

Vse to navajanje bilo je zaman; razdraženega ter v podlistkih na več mestih bičanega prof. Šuklja ta izjava in prijava nikakor ni zadovoljila. Jedenkrat očita in zahteva, da bi bil podlistkar moral na čelu dotičnih podlistkov te knjige prijaviti. Na drugem mestu pa neče celo verovati pošteni in očitni izjavi, ter brez vsega povoda sumiči podlistkarja, da je hotel svoje vire zatajiti. Tako neopravičeno sumničenje se more roditi le v najhujšji strasti, v

Vnanje države.

Kakor poroča „Reforma“, so nastali kmetijski nemiri v okrajih Bobrzijskem in južnej Rusiji. Kmetje so si s silo prisvojili bojarstva posestva, oropali pristave in napravili velika opustošenja. Za napravo miru odposlani Kozaki zadeli so na hud upor. — Ruski agent v Sofiji, Joani, bode kmalu odpoklican. Kdo pride na njegovo mesto, se še ne ve. Govori se, da ruski ministerski rezident v Cetinju, Kogandor. Tudi še ni odločeno, kdo da pride za poslanika v London. Najverjetnejša kandidatura je ona poslanika v Stuttgartu, gospoda Staala.

Katkov govori v svojem listu o **rusko-nemškem** približanju, in pravi, da to prijateljstvo ni naperjeno proti nikakej vladi, ter je tedaj najboljšo sredstvo za obranjenje miru. Vnanji odnosi Rusije so najboljše. Avstrija odkritosrečno želi prijateljstva z Rusijo; Anglija je zaradi Merva jako hladnokrvna, Rusija se pa zato ne meni za mejnarodna vprašanja, ki izvirajo iz egiptovskih zadev. Tudi odnosi s Turčijo so dobri, patrijarhijski prepis jih ne moti, ker se ne zahteva posredovanje Rusije, in tudi okoliščini tega ne zahtevajo. — Kakor „Gazette Diplomatique“ poroča, je že v oktobru bilo sklenjeno prestaviti Orlova v Berlin, kot dokaz odkritosrečnega prijateljstva proti Nemčiji. Avstro-nemška alijanca ostane, kakor je bila dozdaj; Rusija se je približala Nemčiji iz ljubezni do miru, pa ni sklenila nobene alijance z Nemčijo in njenimi zavezniki. Vprašanje o razoroženju se je mimogrede omenjalo; a naposled se je sklenilo za zdaj obdržati status quo.

Komisija za pretresovanje novega šolskega zakona francoske zbornice je sklenila takoj zahtevati rešitev vprašanja o povišanju učiteljskih plač, če tudi se je naučni minister, ki je v torek našel zato se udeležil posvetovanje te komisije, na vso moč potegoval zato, da se posvetovanje o tem v zbornici odloži dokler ne pride debata o budgetu za 1885. leto na vrsto. To pa ni jedina točka, v kateri se vlada in večina zbornice ne strinjata. Tudi zaradi imenovanja šolskih vodij so njini mnenja različni. Vlada hoče, da ostane, kakor je to bilo do zdaj, da bodo imenovali vodje rektorji, zbornica pa hoče, da se ta pravica izroči prefektom. Nadalje predlaga komisija, da smejo občine darove in zapuščine za verske šole uporabljati za posvetne šole. Vlada pa temu ne more pritrčiti, ker bi to motilo dobre odnose mej Vatikanom in republiko. Ta nasprotja mej zbornico in vlada utegnejo prouzročiti ministersko krizo.

Več liberalnih frakcij **nemškega** državnega zbora se je zjediniilo in osnovalo novo „nemško-svobodomiselnostno stranko“. Ta stranka šteje 110 članov in je najmnogostevnejša v nemškem državnem zboru. Njen program je: odgovorno državno ministerstvo, svoboda govora, varovanje narodovih pravic, zagotovljenje volilne svobode, jednokopravnost pred zakonom brez ozira na osebo ali stranko, popolna svoboda vesti in vere. Ta nova stranka bode zopet delala nove sitnosti nemškemu kancelarju, in misli se že, da bode on sedaj prisiljen, bolj približati se katoliškemu centru, ako bode hotel nadaljevati sedanjo svojo politiko.

Angleški general Graham mora se v vzhodnem Sudanu pripravljati k daljšim bojem, in misli napasti Osman Digma, ki taboruje pri Tamanidu na poti iz Suakima v Berber. Pri El-Tebu ni bil poražen Osman Digma, a le jeden del njegove armade. Osman sam je že tedaj stal na severo zahodu od Suakima. Mnogi beguni poražene vojske so se že pridružili Osmanu. Proti Osmanu je sicer izdal Graham nek oklic, pa to bode javaljne uklonilo sovražnega vodjo. Zdaj so se že zopet vse čete angleške ekspedicije, ki je bila odšla proti Trinkitatu vrnil v Suakim. Verjetno kmalu odrine vojska proti Osmanu. — Iz Kartuma se pa poroča, da je jeden

oddelek Mahdijevih vojakov bil poražen od Gordona prijaznih rodov. Tudi je drugo rekognosciranje polkovnika Stewarta po Belem Nilu bolje izpalo, kakor prvo. Mnogo šejkov se je podvrglo in obljubilo pripeljati druge šejke. Govori se, da je Mahdi vsem šejkom na Belem in Modrem Nilu prepovedal vojvati se in tudi ne izzivati nikakih sovražnosti; tudi je jim prepovedal napasti Sennasar ali Kartum. Vojaki iz El-Obeida pripovedujejo, da je Mahdi jako vesel, da ga je Gordon imenoval kordofanskim sultanom. Mahdi je neki izgubil mnogo upliva pri mahomedancih, ker si je vzel več žen, kakor dovoljuje koran. Pot mej Suakimom iz Berberom je prosta. Mahdi je neki ukazal vse puške oddati v vladne zaloge, in je izjavil, da so lastnina egiptovske vlade; in jih hoče izročiti samo njenim zastopnikom. Angleška vlada storila je obširne diplomatske ukrepe proti Mahdiju. Kapitan Speedy odšel je z oficijalno misijo v Abisinijo. Izročil bode pismo angleške kraljice kralju Ivanu. Massanah bode neki svobodna luka in Abisincem se bode ponudilo urejenje meje v vzhodnem Sudanu. Gordon neki hoče s svojimi naredbami napravljati iznenadenje. Ziber paša, znani lovec robov bode neki vladar Sudana in bode stoloval v Kartumu. Gordon se sicer nadeja, da se bode robsko vprašanje v jednom letu rešilo z ustajo robov proti svojim gospodom mej Nilom in Congo — gotovo jako fantastično upanje.

Kasala je od vseh stranij obkoljena od sovražnika, položaj je nevarnejši, kot je bil ob svojem času v Sinkatu. — Jeden angleški batalion v Kajiri dobil je povelje takoj podati se v Egipt. — „Timesov“ dopisnik Aleksandrijski trdi, da je sedaj v Egiptu večja nevolnost na Angleže, kot je bila pred dvema letoma. — Predvčeraj je spodnjoj zbornici objavil lord Tikmaurice, da so Italija, Nemčija, Avstro-Ogersko, Francija in Španija Angliji čestitali na njenji zmagi v Sudanu. Hartington je predložil dostavni kredit 370.900 funtov sterlingov za egiptovsko ekspedicijo.

Dopisi.

Iz Trsta 7. marca. [Izvirni dopis.] Tržaški Slovenci smemo biti zadovoljni z veselici in plesi, katere so naša društva prirejala v predpustnem času.

Res, da so bili nekateri plesi le srednje obiskani, v obče pa je bil dobiček in znaten napredek pri vseh, če ne gmotno, pa v narodnem oziru, za narodno probujo in razširjenje narodno ideje. Priporočalo bi se za v bodoče, da bi se ozir jemalo na razne dneve, ker ni vse jedno, je li veselica prve dni, sredi ali koncem meseca, sredi ali koncem tedna.

Imeli smo vseh skupaj 14 plesov in veselice, gotovo lepo število, zlasti ako pogledamo nekaj let nazaj. Zdaj že prosteje dišemo in naši nasprotniki dan na dan bolj spoznavajo, da smo mi tukaj doma, da nismo gostje, kakor so nam nekaj radi rekali.

Čitalnica, najstareše slovansko društvo v Trstu bilo je že na kraji propada, a nekateri rodoljubi so se v očigled tej nevarnosti zopet živo poprijeli, napravili so strog red in zdaj vstrajno operirajo ter pridobivajo vedno novih članov in boljših in višjih krogov.

„Sokol“, mlada narodna garda pridobil si je v svojem dveletnem obstanku veliko simpatij ne le mej slovenskim občinstvom, temveč celo mej Italijani. Mej njegovimi člani vlada strog red in disciplina. V odboru so nezavisni marljivi in vstrajni možje, katerim je res mar za napredek društva in

kateri delajo na to, da si društvo pridobi vedno večjo veljavo in da tekmuje uspešno z Italijani. Temu društvu pripada naloga, družiti srednji stan, iz katerega se tudi najbolj rekrutuje. „Sokol“ navdušuje zlasti našo slovensko mladino, nado bodočnosti. „Sokol“ širi svoja krila, akoravno mu je velik demokrat zapretil, da jih pristreže.

Delavsko podporno društvo št. I. pod pokroviteljstvom cesarjeviča Rudolfa, Tržaško podporno društvo št. II. in mlado pekovsko pevsko društvo morejo najbolj uplivati na nižji stan, kjer je najbolj treba pouka in probujenja. Zapuščena deca naših slovenskih delavcev nema slovenskega pouka, odrasla se polašči in čestokrat pripada k najhujšim našim nasprotnikom. Tem prekristnim društvom pripada tedaj velika naloga, kolikor le mogoče družiti slovenski živelj, skupno delati za našo stvar, vsestransko podpirati slovenske delavce in napeljavati je k napredku.

V 2. dan t. m. bil je z veliko udeležbo občinstva pogreb gospe Vekoslave Vesel, rojene Samec, ki je bila uzor tržaškim materam. Odgojila je šestero otrok v narodnem duhu, štiri hčere je oddala štirim odločnim narodnjakom in trgovcem, stebrom nekdanje Rojanske Čitalnice. Pokojna je bila poročena z unukom pesnika Vesela Koseskega. Večnaja jej pamjat!

Iz Slovenske Bistrice 7. marca [Izv. dop.] Na podlagi v zadnjem dopisu priobčene naredbe, ukrenila je okrajna šolska oblast, da mora počenši od Velike noči 1884 v tretjem šolskem razredu, oziroma šolskem letu, v Slovenski Bistrici nemščina izključno biti učni jezik. Sredi šolskega leta morajo se tedaj premeniti šolske knjige, katere bode najbrž dobrotljivi „Schulverein“ preskrbel. Dalje je učiteljstvo (Lehrkörper) ukrenilo, da se morajo v četrtem in petem razredu slovenske učne knjige odstraniti, da ne smejo biti več v rabi. Se li bodo otroci v tujem jeziku uspešno poučevali, za to se današnji pedagogi ne brigajo. Bistričanom ne služi šola v to, da se vzgajajo koristni člani človeške družbe, ampak nemškutarji, da se v mlada srca zasaja kal odpadništva in zatajevanja lastnega rodu.

Iz Mozirja 7. marca. [Izv. dop.] Sedaj, ko je sklenil oče Pust čas svojega norenja in ko so se tudi nam po plesu šegotave pete nekoliko ohladile in pomirile, treba bode, da mi Mozirjani, a osobito „Savinjski Sokol“, počnemo prav resno misliti na potrebne priprave za Binkoštno slavnost, namreč za slavnost blagoslovljenja zastave „Savinjskega Sokola“.

Omenjeno društvo si je izvolilo v ta namen v zadnjem rednem obnem zboru v dan 26. decembra 1883. l. širji odbor, katerega smo ob svojem času v „Slov. Narodu“ tudi že objavili. — Ta slavnostni odbor počel bode v kratkem skupno svoje delovanje in odbor „Savinjskega Sokola“ smatral si je v svojo dolžnost, opozoriti pred vsem bratska svoja društva „Ljubljanskega Sokola“, „Zagrebskega Sokola“ in „Tržaškega Sokola“ na to za vso Savinjsko dolino važno slavnost.

Navedenim društvom razposlala so se prvotna vabila že pred tremi meseci in v kratkem razpo-

 Dalje v prilogi.

zlobnem človeku, ki misli, da na svetu ni poštenega človeka. Se ve da tako strastno sumničenje je bilo bičanemu Šuklju neobhodno potrebno, da bi se mogel znositi nad podlistki, ki so mu toliko presedali.

Tako premišljeno sumničenje ne velja, ni dopuščeno nikjer mej olikanci in celo mej priprostim ljudmi ne, ker tudi v teh živo klije čut poštenosti, ki jim ne dopušča brez povoda, brez dokazov drugim podtikati nepoštenost.

Podlistkar ni nikak zgodovinar in tudi ne more in ne sme biti, zato je podlistkom neprimeren vsak učenj sparat. Drugače mora ravnati zgodovinar; temu je učenj aparat primeren, potreben. In glejte, pa čudite se! Ta vestni, ta natančni, ta toli učenj prof Šuklje je v dunajskem „Zvonu“ od leta 1876 prijavil zgodovinsko razpravo: „Dvori in plemstvo na Nemškem v XVIII. stoletju“ (str. 329 in 344), pa vender ni niti na čelu niti na konci razprave navedel svojih virov ali pomožnih knjig; tega ni storil tudi sredi razprave celo na str. 328 ne, ko omenja Biedermanove knjige, pri katerih bi vesten zgodovinar bil pristavil kako opazko. In to je zgodovinska razprava, ne pa kakov šaljev in zbadljiv podlistek v političnem dnevniku, ki razen resničnosti

obravnanega gradiva ne sme kazati nobenih drugih lastnostij zgodovinskih razprav. In kako je z daljšo razpravo „Zgodovinske žene“ v istem „Zvonu“ (str. 36, 54, 69, 85, 101 in 118) glede na navedjanje zgodovinskih virov in pomožnih knjig, vedel bode učenj naš kritik Šuklje spisovatelj „Zgodovinskih žen“, pač najboljše: kje jih je navedel, kje pa ne! S tem pa podlistkar ne namerava nikakor pobijati rečenih razprav ali pa Šuklju bog ve kaj očistati, ali ga sumničiti. Tega nikakor ne, — ampak le pokazati sem hotel, kako pristransko in strastno je sodil učenj podlistkar moje krotke podlistke.

Podlistkar se v rečenih oddelkih o začetku in razvitku kamnotiskanih dopisovalnic, novinarskega urada in raznih podjetij za dalekopisne poslanice nikjer ne ponaša z izvirnostjo, temveč naravnost pravi: — „vire, iz katerih sem povzel“. Ko bi prof. Šuklje bil odkritosrčen in pravičen, ne pa po podlistkih toliko razjarjen in strastno pristransk, spodtikal se bi gotovo ne bil zaradi Wuttkeja o podlistkih. Ko bi podlistkar hotel se ravnati po Homerjevih besedah: ὁπποῦν δ' ἐπιπρὸς ἐπὸς, τῶν δ' ἐπακουστικὸς t. j. klin s klinom, moral bi glede na prej omenjeni zgodovinski razpravi jednako odurno vrisati, kot je vrisal prof. Šuklje.

Sedaj si oglejmo še Šukljeve zadnje 4 dopise („Edinost“ št. 14, 15, 16 in 17), v katerih hoče učenj profesor „Narodove“ podlistke uničiti, češ, brez vrednosti so, ker so „literarna tatvina“. La statistique est aussi la science raisonnée de faits. Po tem načelu hoče podlistkar osvetiti Šukljevo publo očitjanje. Sam g. Šuklje je nam to delo silno olajšal. Rečeni štirje dopisi njegovi so vsi jednako sestavljeni. Mnogobrojni krajši in daljši odstavki Šukljevega modrovanja in kričanja vrsté se z daljšimi in krajšimi nemškimi odstavki iz Wuttkeja (od podlistkarja mej viri navedenega) in daljšimi ali krajšimi slovenskimi odstavki iz podlistkov „Slov. Naroda“. Ti zadnji nemški in poleg pristavljeni slovenski odstavki s firmo: tako Wuttke, tako „Narod“ imajo čitatelju ravno pokazati, spričati „literarno tatvino“. Podlistkar je odločil in odšel vrstice Šukljevega modrovanja in zabavljanja, da bi natančneje pregledal ostalo vsoto. Ne gledé na široki, debeli in dolgi naslov, potem na vrstice: Wuttke in „Slov. Narod“ 279. št. l. l., ima Šukljjev dopis (literarna tatvina — — —) v „Edinosti“ št. 14 celih 145 vrst njegovega zabavljanja, to je ravno polovico vsega dopisa, druga polovica obsega one nemške in slovenske odstavke. (Dalje prih.)

slala se bodo ista tudi na vsa slavna pevška društva po Slovenskem in Hrvatskem ter na vse Čitalnice in bližnje narodne požarne brambe.

Prvotnemu našemu vabilu odgovoril je v navduševalnih besedah odbor „Ljubljanskega Sokola“ ter nam svojo udeležbo pri slavnosti zagotovil z opazko: „da se je bode udeležil v kolikor mogoče mnogobrojnem številu“. — Ta vest, se zná, napravila je v „Savinjskem Sokolu“ in njegovih prijateljih veliko radosti in veselja in nadejamo se, da se bode jednako odzval tudi Zagrebški in Tržaški „Sokol“.

Vsekako pa pričakuje „Savinjski Sokol“, da bodo tudi druga narodna društva, a osobito pevška društva in Čitalnice, bližnje in daljne, pri tej slavnosti v obilem številu zastopana, kajti pomena razkladati nam obširneje tu ni potreba, ker vsakdo sam vé in zná, da je slavnost o Binkoštih v Mozirji važnega pomena, in ako se je kazala kdaj potreba, je pred vsem sedaj čas prišel, ko se nam je tesneje oklepati drug na drugega, za mili naš zatirani narod navduševati se ter podati si v skupno delovanje bratovsko rokó. — To potrebo združenja in skupnega delovanja živo čutimo od dne do dne bolj doleno-štajerski Slovenci!

Zastava „Savinjskega Sokola“ bode, kolikor nam je soditi po obrisih, krasna. — Naročila se je v Beči pri jedne prvih firm v tej stroki in bode stala z vsemi potrebščinami vred okolu 500 gld. — Gotova bode do 16. marca t. l. in se potem za nekaj dni v Ljubljani razstavi slav. občinstvu na ogled.

Vidi se tedaj, da „Savinjski Sokol“ tu ni gledal na denar, nego omislil si je zastavo, na katero bode smelo biti društvo ponosno, in v katero se bode vsak posamični član vsekdar s ponosom oziral ter jej z veseljem prisezal svojo Sokolsko zvestobo.

Nadejamo se tedaj, da nam bode prilika dana, v dan 1. junija t. l. pozdraviti v našem prijaznem trgu vse naše slovenske veljake in prvoboritelje, kakor tudi razna narodna društva ter druge goste in prijatelje naše, ki se z nami vred navdušujejo za sveto stvar in za napredek našega naroda slovenskega.

Tedaj rojaki, Slovenci in Hrvatje, na veselo svidenje o Binkoštih v Mozirji!

Domače stvari.

— (Sokolov „Jour-fix“) je danes zvečer v čitalnični restavraciji. Program zanimiv. Začetek ob 8. uri.

— („Časnikarstvo in naši časniki.“) Dolga vrsta podlistkov, priobčenih pod tem naslovom koncem preteklega in začetkom tekočega leta, ponatisnila se je na željo mnogih rodoljubov v posebno 18 1/2, tiskanih pol obsežno knjigo, katera se dobiva v „Narodni Tiskarni“ po 70 kr. Ker se je tiskalo samo 300 izvodov, naj se gospodje, ki si želé omisliti to zanimivo in gledé gradiva važno knjigo, za časa oglasé.

— (Slovenskega društva) predsedništvo je poslancu grofu Henrik Klam-Martinicu telegrafno izreklo najgorkejšo domoljubno zahvalo za po njem nasvetovano resolucijo v korist Slovincem na gimnaziji v Mariboru in Celji. Slava plemenitemu češkemu grofu. —

Knez Serebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil I. P.)

VIII. Poglavje.

Pir.

(Dalje.)

Carjevič Ivan pil je mnogo in jedel malo, molčal, poslušal in vedno utikal se v govorjenje z neskromnimi in razžaljivimi šalami. Največ je moral pretrpeti od njega Maljuta Skurator, četudi Gregor Lukjanovič ni bil človek, ki bil bi vaju prenašati zasmehovanja. Njegova vnanjost napolnjevala je z grozo tudi najpogumnejše. Njegovo čelo bilo je nizko in stisneno, lasje so se začeli skoraj nad obrvmi; čeljusti bile so nerazmerno razvite, črepinja, spredaj ozka, prehajala je proti tilniku v nekaj širok kotel, a za ušesi bile so izboklosti, da so se ušesa jedva videla. Videlo se je, da nikako velikodušno čuvstvo razen živalskih nagonov ni moglo prodreti v te ozke možgane, pokrite z debelo črepinjo in gostimi ščetinami. V teh potezah bilo je nekaj neusmiljenega in obupnega. Gledóč Maljuto, videl si, da bi zaman iskal na njem kaj človeškega. V istini se je on pravstveno ločil od vseh ljudij, živel je mej njimi, kakor posebnéž, ogibal se je

— (Za kmeti stan.) V mnogih listih nemških je čitati, da naše poljedelsko ministerstvo pripravlja načrte za naslednje velevažne zakone: o prostej razdelnosti zemljišč, o določbah za delitev dédine, o prenarédi dednega prava; dalje za „Kmetiske domove“ po ameriškem vzgledu („home stead“ — kar je naš list že razpravljal), gledé najmanjšine, potrebne za obstanek, katere bi se torej ne smelo zarubiti, ne eksekutivno prodati; konečno gledé nekacega kmetiskega prava. Le-ti načrti, ki so v poglavitnih stvaréh že zgotovljeni, pridejo še v tekočej ali bližnjéj sesiji v državno zbornico.

— (Postopači) se množe v Ljubljani od dne do dne. Tega se lahko osvedoči vsakdo, ki vstopi v sobo za porotne obravnave pri deželnej sodnji. Pri obravnava je zmirom 60 do 70 takih postopačev, ki se ne ganejo s prostora, če tudi zazvoni poludne, kajti te baže gospodje ne obedvajo „Table d' hote“, nego posamično, kadar je kateremu drago „à la charte“ pri frakeljnu „ta grenkega“. Ti kriminaldoktorji prihajajo v porotniško dvorano polni slame in sena v laseh, razdrapani in zakrpani, da nehotoma vsacega zasrbí, kdor jim pride blizu. Porotne obravnave so jim nekaki „kurs“, pri katerem dobé marsikak napotek in migljaj za svoje bodoče življenje. Dobro in umestno bi bilo, ko bi se v tej zadevi kaj ukrenilo.

— (Obravnava proti irredentistom.) Sedaj so določeni dnevi za obravnavo proti irredentistom iz Trsta in Tridenta, kateri, tačas v preiskavi v Inomostu, pridejo pred porotno sodišče. V 12. dan t. m. se začne obravnava proti Tol. Ferruccio iz Rovereda, učencu na trgovske akademiji v Tridentu; tožen je zavoljo zločina veleizdaje. V 14. dan t. m. pa prideta pred porotnike bivša sourednika Tržaškega lista „Independente“, Henrik Jurettig iz Gorice in Rihard Zampieri iz Trsta zavoljo zločina motenja javnega miru. Obravnavam bode predsedoval deželnega soda predsednik dr. pl. Ferrari, zagovarjati pa ima vse tri zatožence dr. V. Neimajer iz Gradca. Vršile se bodo obravnave najbrž z izločeno javnostjo.

— (Za Mateja Pirca spomenik) nabralo se je mej domoljubi po Goriskem 66 gld.

— (Iz Ptuj) se nam 7. t. m. piše: Prvi k „slovenskemu pevskemu društvu“ dal je upisati blagi rodoljub sodnik g. Hrašovec na Koroškem svojega sina Škendra, dijaka na vseučilišči v Gradcu. Želeti bi bilo, da slovensko in sploh slovansko občinstvo obrne vso pozornost temu društvu, ter da začnemo pristopati kot udje temu slovenskemu društvu, ki ima izvrševati razmerno jednako nalogo, kot „Sokol“ nekđaj na Kranjskem. Treba tedaj, da se podpira!

— (Zagrebska „Sloboda“) začela je zopet izhajati. Uzrok, da se je ustavila, bil je zares izreden, čuden. Urednik Folnegovič odpotoval je za par dni v Požego. Iz tega je hotelo drž. pravdnštvo izvajati, da Folnegovič za čas svoje odsotnosti v Požegi ne more biti urednik v Zagrebu izhajajočemu listu in da bi bil moral to premembo bivališča po zakonu naznaniti. Pri dotičnej obravnavi pa je sodišče spoznalo, da zatožba ni utemeljena, da tedaj nema nobene zavire izdavanju „Slobode“.

vsake družbe, vsakih prijaznih odušajev, on je nehal biti človek in postal je carski pes, ki je bil pripravljen, raztrgati vsakega, na kogar se je carju zljubilo podražiti ga.

Jedina svitla stran Maljute bila je goreča ljubezen k sinu, Maksimu Skuratu; pa to je bila ljubezen divje zveri, ljubezen nezavedna, četudi je dohajala do zatajevanja samega sebe. Povekšalo jo je Maljutino častiljubje. Ker je izvirjal iz nizkega in neplemenitega stanu, mučila ga je zavist pri pogledu bleska in znatnosti, in hotel je pouzdigiti saj svoje potomstvo, počenši s sinom. Jezila ga je misel, da bode Maksim, katerega je on tem silnejše ljubil, ker ni poznal nobene rodovinske privezanosti, v očeh naroda nižji od vseh drugih ponosnih bojarjev, katerih je že on usmrtil po cele desetine. Skušal je z zlatom doseči čast, katere ni podedoval po rojstvu, in s povekšanim veseljem udal se je ubojem: maščeval se je nad sovražnimi bojarji, bogatil z njih plenom, popenjal se v carske milosti, in mislil je tudi pouzdigiti svojega sina. Pa tudi brez tega bila je zanj kri potrebna in zabava. Mnogo ljudij je pogubil s svojima rokama, in letopisci pripovedujejo, da je razsekaval trupla usmrtenih s sekuro in metal jih psom, da jih pojedó.

— (Izpred porotnega sodišča.) Dne 7. t. m. bil je zatožen 24letni hlapec Jurij Kokalj, iz Poljan, zaradi hudodelstva uboja. Na praznik svetega Štefana, patrona v Sori, bil je zatožen v gostilnici pri „Štirnu“, kjer je služil za hlapca. Ponujali so mu gostje od vseh strani piti, in pil je praznikom na čast nekoliko čez mero, kajti veliko pijače v svojem žalostnem stanu itak ni bil navajen. Kot vdove nezakonsk otrok vžival je malo spoštovanja in komaj začel je sam hoditi, že so ga tirali po svetu, naj si služi kruh. V gostilnici bila sta razen zatoženega še kmetovalec Janez Marn in kmeti fant J. Bernik. Kar zazvene šipe v vnanjih oknih, katera je potrla zlobna roka. Kokalj skrben za svojo gospodinjjo, katere je zvesto služil, hiti ven nad porednega pokončevalca šip. Kmalu za njim zapustita gostilno Janez Marn in J. Bernik in se napotita k Starmanu v Sori. Bila je osma ura zvečer, ko sta prišla do šolskega poslopja, kar se sliši nekaj korakov, potem udarec, in Janez Marn je ležal na tleh. Zločinec zbeži, nikdo ga ni spoznal. Tudi Bernik v skrbi za svoje življenje zbeži, ko pa vidi, da je napadovalec odtekel, vrne se k Marnu, ga postavi na noge, in ta ide proti domu, Bernik pa v gostilno k „Štirnu“, kamor pride kmalu tudi hlapec in zatoženec Kokalj, nekoliko razburjen. Janez Marn je drugi dan umrl, Jurij Kokalj pa je tudi drugi dan izginil. Šel je v Ljubljano in se na Žabjaku ovadil sodnji, da je pobil Janeza Marna. Pri današnji obravnavi je zatoženec dejanje obstal, a dostavil, da ni vedel, koga je pobil, bil je razjarjen nad tistim, ki je okna pobil. Zagovornik dr. Tavčar je predlagal, ker priče Jovane Ušeničnik zaradi bolezni ni prisotne in kerse v obče govori, da ni Jurij, ampak premožni Jakob Kokalj pobil Janeza Marna, in da se Jurij Kokalj le žrtvuje za Jakoba Kokalja, naj se današnja obravnava preloži in pozove priča Jovane Ušeničnik. A sodišče temu predlogu ni potrdilo. Zagovornik dr. Tavčar je v svojem kratkem govoru poudarjal, da je uboj žalostna bolezen na Kranjskem, da pa ima on in z njim vsi prijatelji slovenskega naroda trdno zavest, da zdaj, ko se od dneva do dneva bolj širi mej slovenskim narodom slovenska knjiga, se bode ta grda bolezen s časom mej narodom uničila. — Porotniki so njim stavljeno vprašanje jednoglasno potrdili in sodišče je Jurija Kokalja obsodilo na pet let teške ječe, poostrene s postom. Ženi ubitega, Mici Marn, katera, kakor pravi, bi ne bila ubitega moža dala „za ves svet“ in je zahtevala zanj 500 gld. odškodnine in 20 gld. za pogreb, je sodišče priznalo zadnjo omenjeno svoto in 200 gld., kar pa je več, naj terja civilnim pravnim potom.

— (Za zastavo „Slovenskemu bral-nemu in podpornemu društvu v Gorici“) nabralo se je do sedaj 290 gld. 47 kr. Društveni odbor je sklenil, da se zastava blagoslovi meseca julija t. l.

— (Iz Celovca) do Vrbskega jezera prične se letos v spomladi graditi tramway-železnica. Mestni zbor Celovski jamči podjetju skozi pet let za 5% obresti.

— (Za pismo noše.) Trgovinsko naše ministerstvo je že zgotovilo predlogo glede uravna-

Da bo naš popis tega človeka popoien, moramo pristaviti, da je on v kljub omejenemu umu bil, kakor vsaka ropna žival, prekanjen v visokej meri, v bojih odlikoval se je z obupnim pogumom, v občevanju z drugimi bil je nezaupen, kakor vsak hlapec, ki je dosegel kako nečuvno čast, in nikdo ni tako pomnil razžaljenja, kakor Maljuta Gregor Lukjanovič Skurativ-Beljski.

Tak je bil človek, proti kateremu se je tako nepredvidno obnašal carjevič.

Poseben slučaj podal je Ivanu Ivanoviču povod k zasmehovanju. Mučen od zavisti in častiljubja moledeval je dolgo Maljuta za bojarstvo; pa car, ki je včasih spoštoval stare običaje, ni hotel ponižati tega najvišjega ruskega stanu z neplemenitim svojim ljubljencem, in ni se zmenil za njegove prošnje. Skurativ hotel je opomniti o sebi Ivana. Ravno ta dan, ko je prišel car iz svoje spalnice, padel je predenj, naštel svoje zasluge in prosil za bojarsko kepo. Ivan ga je potrpežljivo poslušal, potem se je pa zasmel in imenoval ga psa. In zdaj pri mizi napeljal je carjevič govor na Maljutino neuspešno prošnjo. Ne bi bil omenil tega carjevič, ko bi bil bolje poznal Gregorja Lukjanoviča!

(Dalje prih.)

vanja in zboljšanja plače pismonoš in izroči jo še v tekočem zasedanju državnemu zboru.

— (V Ameriko) odpeljalo se je včeraj šestnajst mož iz Struge blizu Ribnice. Namenjeni so v Ameriko preko Dunaja in Bremena.

— (Delalsko podporno društvo v Trstu) imelo je koncem preteklega leta 1021 moških, 242 ženskih članov. Mejlom obolelo je 323 moških in 36 žensk, za katere vse se je plačalo 4802 gld. 92 kr. podpore. Društveno premoženje znašalo je 11.260 gld. 31 kr.

— (Arelska železnica) je najbolj strma v vsej Avstriji. Razmera strmine v številnih določena je 1/33. Za tega delj bodo po tej progii vozili posebni velikanski stroji. Vsak lokomotiv za Arelsko železnico je 82 ton (1640 stotov) težak in stane 43.000 gld.

— (Razpisano je mesto) stavbenega pristava na Kranjskem in stavbenega praktikanta z adjutantom. Prošnje do konca t. m. na deželno predsedstvo za Kranjsko.

Telegram „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 8. marca. Communique severne železnice objavlja, da so obravnavanja z vlado dospela tako daleč, da je ravnateljstvu možno na 7. dan aprila sklicati izredni občni zbor, da se sklepa o dosedanjih dogovorih. Po odobrenju občnega zbora bode se napravila predloga državnemu zboru.

Najnovejše vesti.

„Times“ poročajo iz Haidzonga: General Negrier s svojimi četami pomika se proti Bacnihu, kjer je baje veliko število rednih kitajskih vojakov.

V Peterburgu nabili so se včeraj plakati, v katerih je razpisanih pet tisoč rubljev tistemu, kateri bi objavil toliko, da bi se moglo zaseči bivšega štabnega kapitana Degajeva, ki je umoril Sudejkina. 10.000 rubljev pa dobi tisti, ki pomaga ugrabiti morilca.

V Rimu umrl je včeraj kardinal Di Pietro.

Nemški državni zbor izvolil je Levetzova zopet predsednikom. Frankensteina prvim, Hoffmanna drugim podpredsednikom.

V nemškem državnem zboru prišla je včeraj tudi znana zadeva Laskerjeva na vrsto. Poslanec Rickert izrazil je v imenu Laskerjevih prijateljev ameriške zbornice zahvalo, na kar je predsednik konstatoval, da se govornik ni držal pravičnega reda. Na to je nastala debata, pri kateri se je napadalo postopanje državnega kancelarja. Eugen Richter opomni, da je kritika uradnih dejanj kancelarja poslancem vsekar slobodna. Ko potem začne Möller svoj govor, kazoč na v dvorani visečo, po nemških Amerikancih poklonjeno zastavo, segel mu je predsednik v besedo, češ, da ne govori po pravičnem redu in da je ta zadeva dognana.

Poziv.

Po sklepu Čitalniškega pevskega odbora priredi se 19. t. m. veliki pevski koncert; v to svrhu se najljubše vabijo vse častite gospe in gospodične pevke, kakor gg. pevci pevskih skušenj v polnem številu se udeležiti.

Prihodnja pevska skušnja za gospe bo v ponedeljek 10. t. m.; za mešani zbor pa v torek, vselej točno ob 8. uri zvečer.

Pevski odbor.

Narodne-gospodarske stvari.

Cesarjevič Rudolfovo sadjerejsko društvo za Spodnji Štajer v Št. Juriji ob juž. železnici.

Odbor omenjenega društva je imel v 28. dan februarja t. l. svoje posvetovanje. Iz zapisnika one seje povzamemo sledeče: Po pozdravu predsednikovem se prebere zapisnik zadnjega zborovanja in potrdi.

Društveni ravnatelj gosp. dr. Ipavic naznanja 1. da se je zaradi vrbovja, vrbovih sadik, kakršne nam je pri zadnjem zborovanju v svojem prednašanju priporočal potovalni učitelj kranjski g. E. Kramar iz Ljubljane, obrnil na centralni odbor kmetijske družbe štajerske ter prosil od nje vrbovih sadik, katera pa mu je prošnjo vrnila z opombo, da ima prošnjo po kmetijski podružnici Celjski uložiti, če hoče kaj doseči: on pa se je potem obrnil rajši na kmetijsko družbo kranjsko v Ljubljani z omejeno prošnjo, kjer se mu je obljubilo 10.000 ko-

reninastih vrbovih sadik — brezplačno. Odbor vzame to prijazno naklonjenost kranjske družbe radostno na znanje.

2. Vransko šolsko vodstvo prosi cepičev.

3. Krajni šolski svet v Brezuli pri Račjem prosi divjakov.

4. Sadjerejec na Ljubnem prosi cepičev.

5. Neki sadjerejec prosi podpore.

Prosilcem za cepiče ali divjake se je deloma že ustreglo; a drugim se pa še ne ustreže. Denarne podpore pa društvo do sedaj dajati še ne more.

6. Slavni okrajni odbor Ormožki naklonil je društvu 20 gld. podpore. — Odbor z veseljem to jemlje na znanje.

7. Od c. kr. namestniškega svetovaleca gosp. Haasa došlo poročilo zadevajoče ukaz c. kr. namestništva v Gradci, kateri navaja izjavo deželnega odbora štajerskega o nastavljanju potovalnih učiteljev in podpore 900 gld., katere v ta namen dovoliti namerava — se prečita in se vsestransko o njem posvetuje in sklene odgovoriti primerno.

Odbor sklene, da naj bode prihodnji občni zbor 27. marca t. l. ob 2. uri popoldne s sledečim obravnavnim redom. 1. Poročilo o društvenem delovanju. 2. Blagajnikovo poročilo. 3. Prednašanje. 4. Predlogi in nasveti društvnikov.

Imed stavljenih predlogov omenil le onega g. M. Vošnjak-a, kateri hoče, da naj si društvo osnuje svoj strokovnjaški list vzajemno s hmeljarskim društvom v Žavci. Ko je g. M. Vošnjak svoj predlog utemeljil, vsprejme se in sklene s hmeljarskim društvom v Žavci o tej zadevi takoj v dogovor stopiti.

G. Vošnjak dalje nasvetuje, da naj društvo prihodnjo jesen napravi sadno razstavo v Sevnici. — O vsprejetju tega nasveta bo določeval še le občni zbor 27. t. m. V. Jarc.

Današnji številki „Slovenskega Naroda“ priložena je priloga: „Kdo je mojster in kdo — skaza“, na katero čest. čitatelje opozorujemo. (155)

Tuji:

dne 7. marca.

Pri Stonu: Albin z Dunaja. — Lavrenčič iz Poštojine. — Gotthardt iz Reke.

Pri Malici: Deutsch z Dunaja. — Munteanu iz Trsta. — Clar z Dunaja.

Pri avstrijskem cesarju: Janežič iz Reke. — Močic iz Nove vasi.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
7. marca	7. jutraj	734.88 mm.	+ 0.8°C	sl. zah.	obl.	
	2. pop.	733.99 mm.	+ 4.8°C	sl. zah.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	732.51 mm.	+ 2.8°C	sl. svz.	obl.	

Srednja temperatura + 2.8°, za 0.2° nad normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dné 8. marca t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	8	23
Rež,	6	1
Ječmen	5	36
Oves,	3	25
Ajda,	5	53
Proso,	5	53
Koruz,	5	36
Leča,	9	—
Grah,	9	—
Fizol	10	—
Krompir, 100 kilogramov	3	38
Maslo, kilogram	1	—
Mast,	—	88
Špeh frišen	—	60
„ povojen,	—	72
Surovo maslo,	—	85
Jajca, jedno	—	2
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	62
Telečje	—	60
Svinjako	—	64
Koštrunovo	—	40
Kokoš	—	55
Golob	—	18
Seno, 100 kilogramov	2	23
Slama,	2	5
Drva, trda, 4 kv. metre	7	40
„ mehka, „	4	50

Dunajska borza

dné 8. marca t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	79 gld. 75	kr.
Srebrna renta	80	85
Zlata renta	101	85
5% marčna renta	95	40
Akcije narodne banke	847	—
Kreditne akcije	325	20
London	121	50
S. ebro	—	—
Napoli	9	60 1/2
C. kr. cekini	5	70
Nemške marke	59	20
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	123
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	170
4% avstr. zlata renta, davka prosta	102	—
Ogrska zlata renta 6%	121	90
„ „	91	35
„ „	88	70

5% štajerske zemljiše, od rez. oblig.	104 gld. 50	kr.
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	116
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	120	60
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	106	65
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	25
Kreditne srečke	100 gld.	174
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	116
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	232

JAKOB BURGER,

koncesijoniran zidarski mojster,

v Šiški št. 29, (150—1)

priporoča se za napravo stavbenih načrtov (planov) in proračunov, prevzame in izpelje povsod vsakatera zidarska dela po mogoče nizkih cenah.

V „NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani

je izšel in se dobiva Turgenjev roman: NOV. Preložil M. Mälovrh. Ml. 8°, 32 pol. Cena 70 kr.

Za znižano ceno

se morejo še dobiti sledeče

slovenske lepoznavske knjige:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič. — Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešerin ali Prešeren, spisal Fr. Levstik. — Telečja pečenska, novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trstivo z grozjem na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava bode, novela, spisal J. Ogrinec. Velja 15 kr.

II. zvezek, ki obsega: Erazem Tatenbah, izvirna povest, spisal J. Jurčič. Velja 25 kr.

V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, francoski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik. Velja 25 kr.

VI. zvezek, ki obsega: Kazen, novela, francoski spisal H. Revière, poslovenil Davorin Hostnik. — Cerkev in država v Ameriki, francoski spisal E. Laboulaye, poslovenil Davorin Hostnik. Velja 15 kr.

Za vse 4 zvezke naj se priloži še 15 kr. poštnine, za posamezne zvezke 5 kr., za „Nov“ pa 10 kr.

S c. kr. avstr. privilegijem in kr. pruskim ministerskim potrdilom.

Dr. Borchardt-ovo aromatično (dišečo) milo žajfja iz zelišč za olepšanje in popravo kože in skušeno zoper vsakake nesnage na koži; v zapečatenih izvornih zavitkih po 42 kr.

Dr. Suin de Boutemard-ova dišeča pasta za zobe, najsplošnejši in najzanesljivejši pripomoček za ohranjenje in čiščenje zob in zobnega mesa; v celih in pol zavitkih po 70 ali 35 kr.

Dr. Hartung-ovo olje iz kitajske skorje za varovanje in olepšanje las; v zapečatenih in v steklu štempljanih steklenicah po 85 kr.

Dr. Béringuer-jev dišeči kroninl duh, krasna voda za duhanje in umivanje, ki krepi in budi živeli; v izvornih steklenicah po 1 gld. 25 kr. in 75 kr.

Prof. dr. Lindova rastlinska pomada v štanjsah, po višji svet in voljnost las in je pripravna posebno za to, da obdrži proge las na glavi; v izvornih kosovih po 50 kr.

Balzamilčno milo iz oljke se odlikuje po oživljalnočej in ohranjujočej moči za voljnost in mehkost kože; v zavitkih po 35 kr.

Dr. Béringuer-jev rastlinski pripomoček za barvanje las, barva prav črno, rujavo in rumenkasto; s krtami in lončki vred po 5 gld.

Dr. Hartung-ova zeliščna pomada za oživljenje in zbranje rasti las; v zapečatenih in v steklu štempljanih posodicah po 85 kr.

Dr. Béringuer-jevo olje iz zemljiških korenin za okrepčanje in ohranjenje las in brade; steklenica 1 gld.

Dr. Koch-ovi bonboni iz zelišč, znan in skušen domač pripomoček za prehlad, hripavost, zabasnost, hripavo grlo itd.; v izvornih skatljicah po 70 in 35 kr.

Bratov Ledar-jevo balzamilčno milo iz olja zemljskih orehov, prijeten pripomoček pri umivanju nežne in občutljive kože, posebno damam in otrokom; po 25 kr.; paket (4 kosovi) 80 kr.

Pravi ti po pripoznanaj solidnosti in pripravnosti tudi v naših krajih že priljubljeni pripomočki se dobivajo:

V Ljubljani pri bratih Krisper in pri Edvard Mahru; v Zagrebu pri J. J. Čejbeku Karol Arazinu in Flor. Kiraloviču; v Celju pri Kr. Krisperju; v Reki pri drogljeru Nikolu Pavačiču; v Gorici pri lekarjih G. B. Pontiniju in G. Cristoflettiju; v Celovcu pri lekarjih H. Kommetterju in Vilj. pl. Dietrichu; v Trstu pri lekarjih J. Serravallo, K. Zanettiju in P. Prendiniju; v Beljaku pri Kumpfovih dedičih; v Varaždinu pri lekarjih Fran. Riedtu in Anton Kusyju; v Zadru pri lekarju N. Androviču.

Svarilo. Svarimo pred ponarejanjem, osobito pred dr. Suina de Boutemard-ovo dišečo zobno pasto in pred dr. Borchardt-ovim aromatičnim zeliščnim milom.

Mnogi ponarejalci in prodajalci ponarejenih naših priv. stvari bili so že na Dunaji in v Pragi sodnijsko obsojeni, da so morali plačati precejšnje globe v denarju.

RAYMOND & Co.,

c. k. pr. lastnik tovarn hygalističnih cosm. stvari v Berlinu. (4—4)

V torek, dne 11. marca t. l.
dopoludne ob 9. uri se bodo prodala vsa

hrastova drevesa

v baron Codelli-jevem gozdu na Dobrovi.

Pogoji se zvedó pri podpisnem.

Anton Podkreischeg,
Rimska cesta št. 5.

(130—3)

Obleka na obroke!!

DUNAJ, (98—9)

Mariahilferstrasse 25.

Obleka za gospode. | Obleka za dame.
Ogrtači, | Pomladanska obleka,
spomladanska obleka, | dežni plašči,
salonska obleka itd. | ženska ogrinjala itd.

Modno, rečno, ceno

prodaja tudi v provinci na mesečne obroke
že dolgo let obstoječa in sloveča prodajalnica
narejene moške in ženske obleke

M. WOLF, DUNAJ,

VI., Mariahilferstrasse 25.

Natančneje vsakemu naročevalcu pismeno.

Proda se

prodajalnica špecerijskega blaga mej postajama Trbovlje in Vode, pri cesti nasproti Ocvirka. — Natančneje se izve pri lastniku prodajalnice Jakobu Jevševar-jl št. 57 v Trbovljah. (131—3)

Proda se ali dá v najem mlin s tremi kameni,

prostornim stanovanjem in lepo lego v Kamniku. — Natančneje se izve pri E. Zangger-ji, trgovci v Kamniku. (137—3)

Takoj delujoče.

Uspeh zajamčen.

Neizogibljivo!

Denar dobi vsaki takoj povrnen, pri katerem ostane moj sigurno delujoči

ROBORANTIUM

(brado ustvarjajoče sredstvo)

brez uspeha. Ravno tako sigurno pri plešah, izpalih in osivelih lasih. Uspeh po večkratnem močnem utrenji zajamčen. Pošilja v steklenicah po 1 gl. 50 kr. in v steklenicah za poskus po 1 gl.

J. Grolich v Brnu.

V Ljubljani se dobiva pri g. Eduardu Mahr-u; v Trstu lekar Pavel Rocca; v Gorici lekar C. Cristofolletti; v Reki lekar C. Šilhavy; v Celji A. Krisper; v Mariboru J. Martinz.

Ni sleparija!

(696—16)

C.k. privilegij šivalnih strojev.

Ivan Jax,

v Ljubljani, Hôtel Evropa.

Zaloga vsakovrstnih

šivalnih strojev

za družine in rokodelce, rabljivih za vsakotero šivanje. (113—3)

6letna garancija!

Poduk brezplačno. Na mesečne obroke po 4-5 gl.

Zdatno znižane cene.

Kava

neposredno iz Hamburga

razpošilja kakor znano v izvrstni kvaliteti

Karol Fr. Burghardt, Hamburg,

v žakljih po 4 1/2 kg. netto, poštnine prosto z zavikom vred nemudoma po poštnem povzetju.

5 kg. av. v. gl.

Mocca, pristno arabska, plemenita " " " 6.30

Menačo, izvrstnega okusa " " " 5.40

Peri-Ceylon, jako fina in mila " " " 5.40

Melange (zmes), posebno priporočati " " " 5.30

Ceylon Plantation, jako slastna " " " 5.—

Java, zlatorumena, jako fina " " " 4.70

Cuba, modrozelenca, briljantna " " " 4.70

Afrik. Mocca, fina in zdatna " " " 3.90

Santos, fina in močna " " " 3.55

Rio, okusna " " " 3.25

Čaj v izvrstnej izbi, 1/2 kile od av. v. gl. 1.—

(318—34) do gl. 6.—

Berolin.

IVAN HOFF, c. kr. dvorni fabrikant sladnih preparatov na Dunaji.

St. Peterburg.

Ivana Hoffa

Zdravilno pivo iz sladnega izlečka.

Proti občnemu oslabljenju, bolečinam v prsih in želodcu, sušici, redkej krvi in nerednim opraviлом spodnjetelesnih organov, izkušeno krepilo za okrevajoče po vsakej bolezni. Cena steklenici 56 kr.

Zasluzni diplom mejnarodne zdravstvene razstave v Londonu 1881. leta za medicinske tvarine in aparate v pospeševanje zdravja.

Podpisi:

Nj. veličastvo kraljica Viktorija angleška. — Nj. kr. visokost vojvoda Edinburški. — Spencer, predsednik razstave. — John Eric Erichsen, načelnik odbora. — Mark. H. Judge, tajnik.

Ivan Hoff

Koncentrirani sladni izleček.

Za bolne na prsih in plučah, zastarel kašelj, katere, bolezni v grlu. — Sigurnega uspeha in zelo prijetno za uživati. — V flaconih po 1 gl. 12 kr. in po 70 kr.

Ivana Hoffa

Bonboni iz sladnega izlečka za prsi.

Proti kašlju, hripavosti, zaslužanju nepresegljivo. Zaradi mnogoterih posnemaj naj se pazi na višnjeve ovitek in varstveno znamko pristnih sladnih bonbonov (slika izumitelja). V višnjevih zavitkih po 60, 30, 15 in 10 kr.

Proti kašlju, hripavosti, bolečinam v prsih in želodcu, oslabljenju, sušici, slabej prebavljivosti, najuspešnejše krepilno sredstvo za okrevajoče po vsakej bolezni.

58krat odlikovano. Ustanovljeno 1847.

Izumitelju in jedinemu izdelovatelju pristnih preparatov iz sladnega izlečka, gospodu

IVANU HOFF-u, c. kr. dvornemu založniku, c. kr. svétniku,

dvornemu založniku skoro vseh evropskih suverénov, Dunaj I., Tovarniška zaloga: Graben, Bräunerstrasse 8., tovarna: Graben-hof, Bräunerstrasse 2.

Priznavanja in naročila visocih in najvišjih oseb leta 1882.: Cesarski visokosti nadvojvoda Karol Ljudovik, nadvojvoda Friedrich, kr. visokost princ Wales-ki, princeza de Ligne, vojvodinja Oldenburška, princeza Reuss, gč. pl. Ferenczy, čitateljica Nj. veličanstva naše presvetle cesarice, angleška bonne (varuhinja) Nj. cesarske visokosti princeze Marije Valerije, obitelj Metternich, Clam-Gallas, Karacsony, Bathyan, Rommer, nj. vzviš. fem. Filipović, grof Wurmbbrand itd. itd. — Priporočano po zdravniških prvakih, profesorjih dr. Bamberger, Schrötter, Schnitzler, Granichstätten in mnogo drugih Dunajskih.

Pet najnovejših poročil in zahval za ozdravljenje meseca septembra 1883. z Dunaja in z dežele.

Stotisočeri, ki so že nad vsem obupali, bili so rešeni po Ivan Hoffovih sladnih preparatih (zdravilno pivo iz sladnega izlečka), da so zadobili nazaj ljubo zdravje ter se ga še zdaj veselijo. (Samolastno izrečene besede ozdravljenih.)

Vaše blagorodje!

Celo leto sem trpel na mučnem želodčnem kataru in kašlju; zaman so bili vsi leki, dokler nisem rabil Vaših izvrstnih Ivan Hoffovih sladnih preparatov. Čez nekaj mesecev izostane kašelj, tek se vrne, in moje zdravje je bilo po Vašem Ivan Hoffovem zdravilnem pivu iz sladnih izlečkov popolnem popravljen. Vzprijemite moje iskreno zahvalo. Ob enem priložim zahvalo v ogerskem jeziku, razglasite jo po širnem svetu.

Mezőkovachaza.

Dr. Alojz Nagy, župnik.

Vaše visokorodje!

Prosim Vas, da mi takoj kakor hitro možno pošljete 13 steklenic Vašega Ivan Hoffovega zdravilnega piva iz sladnih izlečkov in dva zavoja sladnih bonbonov po poštnem povzetju. Z veseljem konstatujem, da Vaše fabrikate prav rad rabim, ter da mi ugajajo in koristijo. Z visokim spoštovanjem

St. Andrej pri Beljaku, 5. septembra 1883.

M. pl. Peichl, vodjeva soproga.

Zdravniško priznanje.

Častno mi je Vam naznanjati, da so se Ivan Hoffovi sladni preparati doslej pri vseh bolnikih, kateri so že dolgo trpeli na težkem sopenji, slabem teku in prebavljenji, prav dobro obnesli; zato je Vas vnovič prosim, da pošljete s poštnim povzetjem in naslovom: „G. Ivanu Guschallu v Brnu“ 28 steklenic zdravilnega piva iz sladnih izlečkov in 3 zavoja sladnih bonbonov.

Spoštovanjem

Grottava, 9. septembra 1883. Dr. Josip Fröde, prakt. zdravnik.

SVARILO.

Zahtevajo naj se samo prvi pristni Ivan Hoffovi sladni preparati z varstveno znamko, katera je po c. kr. trgovinskem sodišči na Avstrijskem in Ogerskem registrovana (slika izumitelja). Nepristnim izdelkom drugih nedostaje zdravilnih sokov zelišč in pravilno izdelovanje Ivan Hoffovih sladnih preparatov ter po izjavah zdravnikov mogó celo škodljivo uplivati na zdravje.

Prvi, pristni, slizo razsnujoči Ivan Hoffovi sladni bonboni za prsi zaviti so v višnjeve papir. Naj se izrečno le taki zahtevajo.

Ivan Hoffovi bonboni iz sladnega izlečka v višnjevih zavojih po 60, 30, 15 in 10 kr.

(658—22)

Glavno zalogo v Ljubljani ima: Peter Lassnigg, trgovec s špecerijami.

Nadalje imajo zalogo: V Reki: Nic. Pavačič, droguist; v Gorici: G. Christofolletti; v Mariboru: F. P. Holasek, na glavnem trgu; v Ptui: J. Kasimir, lekarnar; v Celji: J. Kupferschmidt, lekarnar; v Kranju: Fran Dolenc, trgovec.

Paris. | London. | Budimpešta. | Gradec. | Hamburg. | Frankobrod na M. | New-York.

Ustanovljeno leta 1847.

Vsi čarni Ivan Hoffovi sladni preparati so bili 58krat po cesarjih in kraljih odlikovani.

Vinotoč
izvrstnega starega in novega
dolenjskega vina
iz Gadove peči, liter po 40 in 36 kr.,
v Lingarjevih ulicah št. 3. (154)

Restavracija ali boljša gostilna
išče se v najem ali na račun.
Ponudbe naj se pošiljajo upravništvu „Slovenskega
Naroda“. (141-3)

Hiša na prodaj
iz proste roke, pol ure od Ljubljane na dolenjske cesti, v
prav dobrem stanju, ima 5 kletij, vodnjak, grēde za zele-
njavo, vrt, senošet, njivo s kozolcem, hlev in nov skedenj,
vse okoli hiše. Proda se tudi brez zemljišča. V hiši je
gostilna in trafika in je za vsako obrt. Na potoku se da
napraviti kovačnica, strobenica in trdni hišni zid bil bi pri-
praven za parni mlin. Uzrok prodaje je bolehanje go-
spodinje, pogoji ugodni. — Pisma na: F. P. v Rudniku
št. 17, pri Ljubljani. (148-1)

Na Turjaškem trgu št. 2
točijo se
Bizeljska vina
liter po 48 in 32 kr.
Tudi se tu dobé (146-2)
kranjske klobase in suho svinjsko meso.

Umetne (82-17)
zobe in zobovja
ustavlja po najnovejšem amerikaškem načinu
brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in
vse zobne operacije
zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradskega mostu, I. nadstropje.

Rogačka kislina.
Štajerski deželni zdra-
vilni zavod.
Južno železnična postaja:
Poljčane.
Glasovite kisline z glavberjevo soljo, jeklene
kopeli, zdravlilnica z mrzlo vodo, ozdravljenje
z mlekom in siratko. — Glavno označenje
bolezni prebavljivih organov.
Ugodno bivališče.
Saisona od maja do oktobra.
Prospekti in naročbe za stanovanja na rav-
nateljstvo. (143-1)

Po mojem umrlem bratu Andreju Vodniku prevzel sem
gostilno in kavarno
„pri malej kamnitej mizi“
v Spodnji Šiški
in bodem vedno stregel z izvrstnimi vini, okusnimi jedili ter s priznato
dobro kavo, kakor je že znano Ljubljanskemu občinstvu.
Za pogosto obiskovanje prosi
(151-1) **Josip Vodnik v Spodnji Šiški.**

Livarna za železo in tovarna za stroje
G. Tönnies-a v Ljubljani
kupuje
lito železo, baker in rumeno kovino
po najvišjih cenah. (96-5)
Isto tam dobé dobri livci in železostružci (Eisendreher)
stalno delo.

Prevzetev restavracije.
S tem si dovoljujem naznanjati visokej gospōdi, kakor tudi p. n. občin-
stvu, da sem prevzel
restavracijo v hotelu „pri Maliči“,
Hôtel „zur Stadt Wien“,
ter se bodem vedno prizadeval s točenjem pravih nepopačenih vin, naj-
boljšega Reining-hauser-jevega marcnega piva, z dobro pripravljenimi
jedmi in točno postrežbo trajno pridobiti zaupanje častitih gostov.
Za mnogobrojni obisk prosi z velespoštovanjem
Josip Trinker.
restavrant. (140-2)

Pri
ERMACORI,
trgovinskem vrtarji,
v Gradišči h. št. 10 in v Igriških ulicah h. št. 5,
je osem dni
razstava cvetic.
Ustopnina 10 kr. — Otroci in dijaki so prosti.
Čisti dohodek je namenjen za uboge.
Vabijo se prijatelji cvetic. (153)

IVAN SOKLIČ, prej A. PRIBOŽIČ.
Zaloga
Bruseljskih klobukov.
Podpisani priporoča sl. p. n. občinstvu ve-
liko zalogo vsakovrstnih
klobukov za gospode
od 1 gl. 80 kr. višje; klobuke za dečke
po 1 gl. do 1 gl. 50 kr.; svilnate cilin-
dre po 4 gl. 50 kr. — Dalje imam v zalogi:
**srajce in spodnje hlače za go-
spode, vratnike, kravate itd.**
Vnanja naročila izvrše se točno.
(132-2) **IVAN SOKLIČ.**
v Ljubljani, Gledališke ulice št. 6.

VIZITNICE
priporoča
„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani.

Trgovski učenec,
zmožen slovenskega in nemškega jezika, vsprejme se v pro-
dajalnico mešanega blaga Ludovika Wagner-ja v Šo-
štajnu. (147-2)

Najboljša, zanesljivo kaljiva
semena,
kakor: domača, nemška (lucerna) detelja, vsake vrste
trava, velikanska pesa, pravi Ribniški krompir
in fižol, priporoča po najnižji ceni
(129-2) **Ivan Perdan.**

Posestvo na prodaj.
V Sv. Trojiški fari blizu cerkve proda se iz pro-
ste roke z jako ugodnimi pogoji posestvo, obstoječe iz
kakovih 16 orolov njiv, travnikov in gozda. Na zahtevanje
proda se tudi vinograd. — Kdor želi kupiti, zve natan-
čneje pri
(152-1) **županstvu v Tržiču blizu Mokronoga.**

5000 1 (788-23)
ostankov sukna
(po 3-4 metre), v vseh barvah, za polno možko
obleko, pošilja po poštne povzetji, ostanek po 5 gl.
L. Storch v Brnu.
Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati.

Odlikovano z 18
svetinjami in sprič-
evali imenitnih in
merodajnih osob
in korporacij kot
najboljša in naj-
cenejša mast za
obutev in za
usuje za konj-
sko opremo in
pri vozovih, in
se že več let rabi
za lovsko in po-
potne čevlje na
Najvišjem dvoru in
od njega najvišjih
lovskih prijateljev,
da, pri izletih v
gore od Nj. Veli-
čanstva cesarice.

Glavna zaloga za
Kranjsko pri
SCHUSCHNIK & WEBER
v Ljubljani.
Cena: v škatljah
po 5 kilo 10 gld.,
2 1/2 kilo 5 gld., v
takom. 1/2 škatljah
(40 deka) 1 gld.,
1/4 škatlje (18 deka)
50 kr., 1/8 škatlje
(8 deka) 25 kr., 100
kosov 1/8 škatelj pa
12 gld. 50 kr.
Vojakom in pro-
dajalcem na drob-
no nad 5 gld. rabat
i franco pošiljatev.
(97-4)

Grofovska H. Attems-ova
semenska kulturna štacija
v Št. Petru pri Gradci na Štajerskem.

Razpošilja direktno:
originalno štajersko rudečo deteljo, travna semena, krmske rastline, šta-
jersko rž in oves itd.

Visoka lega — v planinah — in skrbno obdelovanje zagotavlja našim semenom
na daleč okrog odločen uspeh. — Vse dežele z višjo gorkoto — in to je skoraj cela
centralna Evropa — iščejo v naših goratih deželah semen za setev. Štajerska rudeča
detelja, štajerska repa, štajersko zelje, štajerska rž, štajerski oves, štajerske ja-
belčne peške itd. itd. so že davno po vsem svetu za dobre specialitete priznane. Mi
se pri tem sklicujemo na naše

travnate setve
in tu pridelana zelenjavina semena so se povsod dobro obnesla, kjer so je poskusili.
Priporočujemo tedaj vsem kmetovalcem naše pridelke.

Kataloge pošljemo na zahtevanje zastonj.

NB. Ta zavod prodaja seme
samo po pravej vrednosti za rabo,
t. j. proračuni poprej njih kaljivost in čistost ter garantuje zato.
Mi čislamo sodbo vsake, korektno delajoče semenske kontrolne štacije, ako se ta
tudi ozira na prakso. — Mi sami vse strogo kontroliramo. — Učni zavod vzprejema
tudi učence. (126-3)

ADOLF WERTHEIM
& Comp.
tovarna za blagajnice.
Praga. Dunaj. Pešta.

S tem naznanjamo, da smo naše
zastopništvo za Kranjsko
izročili gospodu
(120-5) **J. J. NAGLAS-u,**
v Ljubljani, Turjaški trg št. 7.
Ta bode cenjena naročila vselej točno izvrševal.